

høre megen Utaf; men som Mibler mod dette Slags Love bruger man dem selv, saa gaar det godt an. Det ærede Medlem har anført Noget, som Domstolene skulle bruge, og i den Henseende er han jo fuldkommen sagkyndig; paa det Gebeet tør jeg ikke følge ham, der er jeg ikke hjemme. Men her tale vi ikke om Domstolene, men om administrative Autoriteter, og jeg vil antage, at disse i Reglen ville bestrægte Lovene saaledes, som den høitærede Justitsminister i det Foredrag, han nylig holdt, betragtede dem, hvilket var meget langsfra at være en saadan Betragtning, som den ærede sidste Taler syntes at ville antage, at Autoriteterne vilde betjene sig af, om dette Forslag maatte blive til Lov. Iøvrigt skal jeg gjerne paatage mig det Ansvar, som vilde paahvile Thinget ved Vedtagelsen af dette Forslag; thi jeg troer ikke, at Thinget ved at vedtage det vil i mindste Maade nedværdige sig; jeg troer gjerne, at enkelte Medlemmer ville troe det, men jeg troer, som sagt ikke, at Thinget i mindste Maade vil nedværdige sig derved.

Monrad: Jeg maa dog bemærke, at jeg ingenlunde troer, at det stemmer med Grundlovens Aand, naar Domstolene paa denne Maade motivere deres Kjendelser (Tscherning: Det stemmer ikke engang med Grundlovens Ord!).

Da ellers Ingen forlangte Ordet, fattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges med 70 Stemmer mod 1.

Ændringsforslag indkrævedes til næste Dags Aften.

Det sidste Nummer paa Dagsordenen var 1ste Behandling af Forslag til Lov om Meddelelse til vedkommende Klager af de over indsendte Klager afgivne Erklæringer. Forslaget findes i Anhang A Sp. 125).

Justitsministeren: De Grunde, af hvilke Regjeringen hidtil har erklæret sig mod et saadant Lovforslag som det, der her er ind-

bragt i Thinget, ere saa udførligt fremhævede under de Forhandlinger, som tidligere have fundet Sted angaaende lignende Forslag, at det forekommer mig, at jeg vilde trætte Thinget ved atter at gjentage dem, og jeg skal derfor tillade mig at indskrænke mig til alene at udtale, at Regjeringens Stilling i denne Henseende er den samme, som den tidligere har været.

J. N. Hansen: Jeg antager, at den ærede Justitsminister mener det tidligere af mig indbragte Forslag, som imidlertid ikke er det nuværende. Den ærede Minister talte om, at Regjeringens Stilling til Forslaget var den samme som tidligere, men dette Forslag har aldrig været indbragt før. Derimod troer jeg at turde antage, at den ærede Minister mener det tidligere af mig indbragte Forslag, som baade omfattede Klager og Ansøgninger. Dette oplyser mig altsaa om, at Regjeringen har det samme mod det nuværende Forslag, der blot angaaer Klager, som den tidligere havde mod det Forslag, der ogsaa omfattede Ansøgninger. Jeg skal ligesaalidt som den ærede Minister gaae ind paa yderligere at udtale mig om de Grunde, der have bevæget mig til at fremkomme, tidligere med det videregaaende Forslag og nu med dette mindre vidtgaaende. Jeg skal henholde mig til den Betænkning, der blev afgiven af et Udvalg i Landstinget i sidste Sæssion, hvori der blev anført stærke Grunde for at vedtage Lovforslaget indenfor den Grændse, det der fik, og som fik Tilslutning af Landstinget. Jeg tør saaledes haabe, at medens Folkethinget tidligere med stor Majoritet har vedtaget det videregaaende Forslag, vil ikke alene dette Thing nu med den samme Majoritet vedtage det nærværende, mindre vidtgaaende Forslag, men at ogsaa Rigsdagens andet Thing ifølge dets Betænkning fra ifjor ogsaa vil slutte sig dertil.

Jeg maatte maaskee endnu tilføje et Par Ord. Naar der i den af mig omtalte Betænkning af Landstingets Udvalg er ytret, at det var ønskeligt, at Sagen maatte komme fra Regjeringen, da Udførelsen af den her foreslaaede Bestemmelse beroede saameget paa mange forskellige Forhold, at vanskelig Noget uden